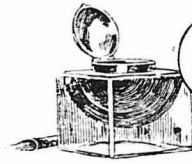

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΑΙΟ ΕΝΟΣ ΠΕΡΙΗΓΗΤΟΥ

1ου Κόμητος ΓΕΙΟΥΖΕΠΕ ΠΕΚΚΙΟ

Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΑΡ ΤΟΥ 1825

Ο Κολοκοτρώνης για τους Αιγυπτίους. Η λαβωματιάς του καπετάνιου. Η άγρια ένεργητικότης του. Η απελευθέρωσις του. Στὲ Ναύπλιο. Τὰ ιστορικά λόγια του. Η Ύδρα και οί κάτοικοί της. Τὰ σπῆτια τῶν ἀρχόντων. Στὲ Βληχῆ. Τὰ ε-
χωρήματα. Οί ναυτικοί της Ύδρας. Τὰ πυρπολικά της, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Π'.

— Για να νικηθούν οι Αιγύπτιοι, μου άπάντησε ο Κολοκοτρώνης, φτιάχνει να μαζευτούν μερικοί άντρες αγιά να τους δώσουν φωτιά! Στο σημείο αυτό μάλιστα συνώδεψε τα λόγια του με μία έκφρα-
στική χειρονομία.

— Γνωρίζω, πρόσθεσε, άφορέτες τοποθεσίες, στις όποιες τὸ Ικαζὸ του και η ταπεινή τους θάταν άζοστη. Ξέρете τί ήταν εκείνο που έδωσε τὴ νίκη στους Αιγυπτίους; Η ένότης της διοικήσεως. Γιατί οί Έλληνες, ενώ δέν έχουν πείρα, έχουν δὴν τὴ μανία νὰ άρχουν και νὰ καταστρέφονται...

— Ενώ μου μιλούσε ο Κολοκοτρώνης, ση-
κωσε τὸ χέρι του κ' έστριψε τὸ δακτυλόμει-
νωστά του.

Είδα τότε ένα σημάδι από πληγή πάνω
στο μπράτσο του.

— Ποὺ λαβώθηκατε, καπετάνιο, τὸν ρώ-
τησα.

— Ποὺ άλλου; μου άπάντησε. Στὸν πό-
λεμο.

— Είνε γερή λαβωματιά, όπως βλέπω.

Ο Κολοκοτρώνης χαμογέλασε και μου
άποκρίθηκε:

— Δέν είνε ἡ μόνη. Δέν τὴν έχω δά μο-
νάζωρη.

— Έχετε κ' άλλες;

— Κάποιες. Για δέστε...

Και ποὺ δειξε διάφορα σημάδια από πλη-
γές του πολεμίου. Ένα στο άριστερό του
μπράτσο από βόλι, άλλο στο δεξιό μέρος του
στήθους κ' άλλο στὸν μηρό.

Όλη τὴν ώρα που μου μιλούσε ο Κολο-
κοτρώνης, έταίξε μ' ένα μεγάλο τουρκικό
κουπιόδι.

Έκείνο που παρατήρησα επίσης στὸν γεν-
ναίο αυτόν πολεμιστὴ ήταν ἡ ενεργητικότης
του. Δέν είχε τίποτε από τὴν Όθωμανική
χαύνωση. Μιλούσε με ζωηρότητα, τὰ μάτια
του άστράγαταν, και γρίζαν άγρια δεξιά κ'
άριστερά, μια πετιέριταν όρθιος και μὴ κα-
θίταν πάλι στὴ θέση του, σὰν νάταν κλέφτης
καί νὰ φობάταν ένέδρες κ' άξαναρες επιθέ-
σεις.

Ο Κολοκοτρώνης, δέν είνε συνηθισμένος
άνθρωπος. Κι' ἡ πατρίδα του έχει νὰ περι-
μένη πολλά άζώμα άπ' αυτόν.

— Αν έλευθερωθῶ, μου εἶπε, θά μετρηθῶ με τὸν Τυροσὴ και
θα τὸν χάσω νὰ πῶ από κεῖ που ἴσθε...

— Σοὺ τὸ εἰπώμαι, καπετάνιο.

***

Η ενζή τοῦ ποῦδου στὸν Κολοκοτρώνη έχρηματοποιήθηκε. Η Κι-
βέρησις τὸν έλευθέρωσε. Σὲ λίγες μέρες έβγασε στὸ Ναύτιλο όπου
τουχαίαν θεμὴ κ' ένδοξοῦδη ἰσοδοχή. Ένας από τους βουλευ-
τάς τὸν προσεφέρθηκε κατάλληλος κ' ο Κολοκοτρώνης άπάντησε με
λίγα λόγια, μὴ φρόνιμα και μετριομίε:

— Φεύγοντας από τὴν Ύδρα, εἶπε, ξοφίξαι στὴ θάλασσα καθὼ
κατάλληλος νὰ παρουσιάζεσαι μπροστά του ἡ μητέρα της Κλαυ-
δίας.

— Καλέ μου κύριε, του εἶπε αὐτὴ, ἡ Κλαυ-
δία μου δέν εἶ πειά. Πέθανε Ξεαίνα σήμερα,
και δέν έχω πεντάρα για νὰ τὴ θάσω!

— Κάνας λάθος, της εἶπε εκείνος. Σὺ πῆθα-
νες και ὄχι ἡ κόρη σου!

Η γομφὴ δέν κατόρθωσε με ὅ,τι κ' άν του
εἶπε, νὰ τὸν πείσει ὅτι ήταν ζωντανή. Άναγκά-
στηκε νὰ φύγη άπρακτὴ, μὴ ὄντε και ποτε πειά
μιλούσε νὰ του πῶρη πεντάρα, γιατί ὁσες φο-
ρές παρουσιάζοτανε μπροστά του, εκείνος της
έλεγε γελώντας πως τὸ καλύτερο που εἶχε νὰ
κάνη ήταν νὰ γυρίση τὸ γρηγορότερο στὸν τά-
φο της!...

μνησκαζία και καθὲ ἐπιτάθεια. Κάμετε και οἱ τὸ ἴδιο. Θάψτε ὅ-
λες τὶς διαφορές και τὰ μίση σας. Έτσι μονάκι θά λυτρωθοῦμε...

***

— Ας Ξανάθωμε ὄμως στὴν Ύδρα.
Η Ύδρα στὰ παλιὰ χρόνια ήταν άκατοικήτη. Τὸ νησί αὐτὸ ά-
ποτελεῖται από πλῆθος άγόνων βουνῶν και από μερικὲς μικρὲς ἐκ-
τάσεις γῆς που καλλιεργοῦνται με ὑπερβολική εὐχασία και πολλές
δαπάνες.

Τὰ σπῆτια της Ύδρας είνε ὄραια, λιθόχτιστα και στερεά. Με-
ρικά άπ' αὐτὰ έχουν ἐπιβλητική ἐμφάνιση και βρίσκονται ψηλότερα
από τ' άλλα, όπως τὸ προεδριον Κουκουριώ-
τη, τὸ Μισούλι και τὸν ἀδελφῶν Τουτσάκη.
Οί άρχοντες της Ύδρας μιάζουν με τους
πληθους ἐπιτατοῦδας της Γενόνας, οί ὁποῖοι
ζούσαν λιτότητα, αλλά είχαν μεγαλοστομίες
ζωτικίες για νὰ ἐπαβάλωνται στο λαό.

Τὸ νησί αὐτὸ ὀφείλει τὴν ανάπτυξί του
στὸν έρωτα τὸν κατοίκων του προς τὴν ἑλευ-
θερία. Προτὸ ἐξαγαγε ἡ Επαγνάστει, οί Έλ-
ληνες τὸν τουρκοκρατομένομῶν μερόν, ὁσοι ἤ-
θελαν νὰ διαφυγόν τὸν τουρκικό ζυγό, ἐγ-
κατέλειψαν τὰ εἴσορα νησιὰ τους και ἴδραν
νὰ ζητήσουν φιλοξενία στο Ξερό και πετρώ-
δες αὐτὸ ἔδαφος.

Ο πληθυσμός της νήσου άρχισε νὰ ἀεῖ-
νεται συνεχῶς από εικοσαετίες και σήμερα
άνερχεται, ὁσοι λέγον, σὲ περισσότερους
από τριανταπέντε χιλιάδες κατοίκους. Η Ύ-
δρα μπορεί νὰ προσέχει στὸν άγώνα ἔξη χι-
λιάδες ναῖτες, αλλά λόγω ἐλλείψεως ἐπαρ-
κῶν πλοίων και χρημάτων διατρέφει σ' ἐνό-
γεια μόνο τὶς δύο χιλιάδες.

Εφέτος ο Έλληναὸς στόλος ἀποτελεῖται
από ἐνεργητὰ βρῆια, δημομένα σὲ τρις μοί-
ρες. Από αὐτὰ ἡ Ύδρα παρέχει τὰ πεννι-
τη, ἡ Σπέτσες τὰ τριάντα και τὰ Παρά τὰ
ἑπολιτικά δέκα.

Στὴν ἀρχὴ της Επαγνάστσεως ο στό-
λος εἶχε εἶκοσι πυρπολικά, τὰ ὁποῖα κατα-
στρεφόμενα ἀντικαθίστανται από άλλα και-
νούργια.

Η Ύδρα έβγαλε μέχρι τώρα τους ἰκα-
νωτέρους ναυτικούς, ὁσοι τὸ Μισούλι, τὸ
Σαζοτήρη, τὸν Τσιμαδό και τὸν Τουτσάκη.

Οί Ύδραῖοι περιμένουν τώρα με ἀνετοιμωσῆσι τὸν έρχομὸ τὸν
φορετῶν που άγόρασε ἡ Κιβέρησις από τὴν Άμερική. Δέν είνε
ὄμως καθόλου χοιποροφίμονες και δικαιολογοῦνται ὅτι, μὴ μποροῦν-
τας νὰ ἀντεπέσειχονταν κατά τὸν έρχομὸ με τὰ μικρὰ τὸν σκάφη,
ἀναγκάζονται νὰ καταφεύγουν στὰ στρατηγίματα και στὸ στόλο.

Στους ἐπιτατοῦδας της νήσου βρῆια πολὺ φιλόξενα αἰσθημάτων.
Οί γυνο μερικών από τὸς προερίτους είχαν τὴν εἰσέγεια νὰ με ὀ-
δηγήσουν νὰ εἰσοσεφθῶ τὰ προβολοστάσια τῶν λιμανιῶν και τὰ
λοιπὰ ὄργανάματα. Τὰ προβολοστάσια είνε καλοχτισμένα και δια-
τηροῦνται με πολλὴ φροντίδα.

Η Ύδρα πῶν από τὴν Επαγνάστει εἶχε μονάκι τρία τηλεβό-
λια. Σήμερα ὄμως τὸ λιμάνι προσάπτεται από
τριάντα χιλιάνα τηλεβόλια.

Οί εἰσοχρηστικοί εκείνοι νεοί με ὀδηγήσαν διά
θαλάσσης και στὸν Βληχό, ὁ ὁποῖος άπέχε ἑνα
περίου μίλι από τὴν πόλι και ἄτου ἡ Γερονσία
διατρέφει στρατιωτικὴ προφύλαξη. Έπειδὴ ὁ Βλη-
χὸς είνε τόπος πολὺ κατάλληλος γιὰ ἀπόβια, ἡ
Γερονσία ἀνήγειρε ἐκεῖ ἑνα στερεώτατο λιθίνο
ὄζωριον με πολειστήρες, άπ' τὶς ὁποῖες μοροῦν
νὰ ἀποκορποθουν ὄσοι πλησιάζουν με εἰσθρικὲς δι-
αβάσεις άπ' τὴν παραλία.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η ὄσνηχητα.

Ο Γεώργιος Σαχτούρης

